

لغات و اصطلاحات ثبتی

سیدجلیل محمدی^۱

اشاره:

سطوری که در پی می‌آید، بخشی از تألیف ارزشمند آقای سیدجلیل محمدی، دادستان انتظامی سرداران و دفتریاران با عنوان «فرهنگ لغات و اصطلاحات ثبتی» است که سال‌هاست در زمینه تألیف و تدوین آن همت کرده‌اند و سعی دارند در تألیف منظور که کلیه لغات و اصطلاحات مربوط به اراضی، املاک، آب و خاک و کشاورزی را خصوص از منابع، مدارک و قباله‌ها و پرونده‌های کهن و نیز برمنای کتابهای تاریخی و سوابق ثبت اسناد و املاک گردآوری کرده و معانی و مفاهیم خاص اصطلاحی این فنون را برای کلمات برگزیده انتخاب و ذکر کنند. ضمن آرزوی موفقیت روزافزون ایشان و همه کسانی که برای تعالی فرهنگ و دانش این سرزمین گام برمی‌دارند بخشی از تألیف مشاورالیه را از نظرتان می‌گذرانیم که به امید پرور دگار توسط سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به دست چاپ سیرده خواهد شد.

لغات و اصطلاحات ثبی

شرعی متعلق به امور دنیاست به اعتبار بقای شخص مانند: بیع. رهن. اجاره و نکاح و جز آنها. (از اقرب الموارد. از فرهنگ علوم نقلی) (از لغت‌نامه دهخدا) دادوستدها. خرید و فروش‌ها. سوداگری‌ها. (مؤلف)

در نقاطی که اداره ثبت اسناد و املاک و دفاتر اسناد رسمی موجود است ثبت کلیه عقود و معاملات راجعه به عین یا منافع اموال

غیرمنقوله که در دفتر املاک ثبت نشده است اجباری است. (ماده

(۴۷ق.ث)

معاملات تجاری_ هرگونه دادوستد، خرید و فروش بدء و بستان

معامل_ معامله‌کننده..... و به معنی خرید و فروخت کننده. (غیاث. آندراج) || معامله‌کننده و خرید و فروخت نماینده. (نظم‌الاطباء) سوداگر. آنکه دادوستد کند.

تو فارغ از آنکه بیدلی هست و اندوه تو را معاملی هست (نظمی) (از لغت‌نامه دهخدا) || فروشنده. بایع. خرید و فروش‌کننده. (مؤلف)

معامل_ کارخانه‌ها. (لغت‌نامه دهخدا).

معاملات_ جمع معامله. (دهخدا) خرید و فروخت و معامله‌ها. (نظم‌الاطباء) || عبارت از احکام

- و بازرگانی را گویند.
- ۷ - هر قسم عملیات بانکی و صرافی.**
- ۸ - معاملات برواتی اعم از اینکه بین تاجر یا غیرتاجر باشد.**
- ۹ - عملیات بیمه بحری و غیر بحری.**
- ۱۰ - کشتیسازی و خرید و فروش کشتی و کشتیرانی داخلی یا خارجی و معاملات راجعه به آنها.**
- (ماده ۲ قانون تجارت ۱۳۱۱)
- ۱۱ - معاملات ذیل به اعتبار تاجر بودن متعاملین یا یکی از آنها تجاری محسوب می شود:**
- ۱ - کلیه معاملات بین ژئوار و کسبه و صرافان و بانکها.
 - ۲ - کلیه معاملاتی که تاجر یا غیر تاجر برای حوایج تجاری خود می نماید.
 - ۳ - کلیه معاملاتی که اجزاء یا خدمه یا شاغرد تاجر برای امور تجاری ارباب خود می نماید.
 - ۴ - کلیه معاملات شرکتهای تجاری.
- ۱۲ - معاملات تجاری از قرار ذیل است:**
- ۱ - خرید یا تحصیل هر نوع مال منقول به قصد فروش یا اجاره اعم از اینکه تصرفاتی در آن شده یا نشده باشد.
 - ۲ - تصدی به حمل و نقل از راه خشکی یا آب یا هوا به هر نحوی که باشد.
 - ۳ - هر قسم عملیات دلالی یا حق العمل کاری (کمیسیون) و یا عاملی و همچنین تصدی به هر نوع تأسیساتی که برای انجام بعضی امور ایجاد می شود از قبیل تسهیل معاملات ملکی یا پیدا کردن خدمه یا تهیه و رسانیدن ملزمات وغیره.
 - ۴ - تأسیس و به کار انداختن هر قسم کارخانه مشروط بر اینکه برای رفع حوایج شخصی نباشد.
 - ۵ - تصدی به عملیات حراجی.
 - ۶ - تصدی به هر قسم نمایشگاههای عمومی.

(ناظم‌الاطباء) سوداگری. بازرگانی.	(ماده ۳ قانون تجارت سال بده و بستان. (دهخدا)
گفتم: خراج مصر طلب می‌کند لبت	_ معاملات غیرمنقول به هیچ وجه تجاری محسوب نمی‌شود.
گفت: درین معامله کمتر زیان کنند.	(ماده ۴ همان قانون) رجوع به (تجارت) شود.
(حافظ)	_ بخش خصوصی شامل آن
صد ملک دل به نیم نظر می‌توان خرید	قسمت از کشاورزی، دامداری، صنعت، تجارت و خدمات می‌شود که مکمل فعالیت‌های اقتصادی دولتی و تعاونی است.
خوبان در این معامله تقصیر می‌کنند (حافظ)).	(از اصل چهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران)
قراردادی که روابط میان کشاورزان خیر و فدک و تیمه و وادی القری را با حضرت محمد (ص) تعديل می‌کرد و چنین می‌نماید که این قرارداد را معامله خوانده‌اند و گویا بعدها این کلمه در مورد اجاره‌داری و قراردادهای عمومی به کار رفته باشد. در دوره سلجوقیان دیوان مخصوصی به نام «دیوان معاملات و قسمت» وجود داشت که مُحتملاً سروکار آن با مالیاتی بود که به موجب قرارداد عمومی وصول می‌شد یعنی قراردادی	_ دادن امتیاز تشکیل شرکتها و مؤسسات در امور تجاری و صنعتی و کشاورزی و معادن و خدمات به خارجیان مطلقاً ممنوع است. (اصل هشتاد و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران).
معامله _ دادوستد کردن. بازرگانی کردن. سوداگری کردن. (دهخدا) تجارت و سوداگری و دادوستد و خرید و فروخت.	

- از نوع مُقاطعه. (مالک و زارع در ایران) (از لغت‌نامه دهخدا).
- عقود و معاملات به اقسام ذیل مُنقسم می‌شوند: لازم و جایز، خیاری، مُنجذز و مُعلق. (ماده ۱۸۴ ق.م) به عقد و انواع آن رجوع شود.
- برای صحت هر معامله شرایط ذیل اساسی است:
- ۱— قصد طرفین و رضای آنها: عقد مُحقق می‌شود به قصد انشاء به شرط مقررین بسودن به چیزی که دلالت بر قصد کند. در مواردی که برای طرفین یا یکی از آنها تلفظ ممکن نباشد اشاره که مُبین قصد و رضا باشد کافی خواهد بود (ماده ۱۹۱ و ۱۹۲ ق.م).
 - ۲— اهلیت طرفین (معامله) برای اینکه مُتعاملین اهل محسوب شوند باید بالغ و عاقل و رشید باشند. (ماده ۲۱۱ ق.م)
 - ۳— موضوع و مورد معامله: مورد معامله باید مال یا عملی باشد که هر یک از مُتعاملین تعهد تسلیم یا ایفاء
- آن را می‌کنند. (ماده ۲۱۴ ق.م)
- مورد معامله باید مالیت داشته و مُتضمن منفعت عقلایی مشروع باشد. (ماده ۲۱۵ ق.م)
- مورد معامله باید مُبهم نباشد مگر در موارد خاصه که علم اجمالي به آن کافی است. (ماده ۲۱۶ ق.م)
- ۴— جهت و مشروعيت (معامله): در معامله لازم نیست جهت آن تصریح شود ولی اگر تصریح شده باشد باید مشروع باشد والا معامله باطل است. (ماده ۲۱۷ ق.م)
- هر گاه معلوم شود معامله با قصد فرار از دین به طور صوری انجام شده آن معامله باطل است. (ماده ۲۱۸ ق.م).
- مُعامله ارزی**— خرید و فروش پول و بروات خارجی و انتقال پول به خارجه و گرفتن پول از خارجه و مانند این امور. در همین اصطلاح سابقاً معامله اسعاری به کار می‌رفت. (ترمینولوژی حقوق) || خرید و

پرداخت به عوض در چند قسط صورت گیرد در مقابل معاملات نقدی به کار می‌رود.	فروش ارز و پولهای خارجی و تبدیل پول‌های ریالی به ارزهای خارجی یا عکس آن (مؤلف).
(ماده ۲۸ نظامنامه قانون دفاتر اسناد رسمی) معامله‌ای که بدھی به صورت اقساط پرداخت گردد. (مؤلف)	معامله استقراضی – معامله‌ای که به منظور گرفتن قرض صورت گیرد و شامل معاملات با حق استرداد و رهن نیز می‌شود.
معامله باطل – معامله‌ای که اعتبار ندارد. معامله بی‌اعتبار و بی‌اثر مانند معامله شخص مست و بیهوش.	(ماده ۳۴ و ۳۵ ق.ث) (از ترمینولوژی حقوق) معامله‌ای که برای اخذ وام یا قرض انجام می‌گیرد.
(ماده ۱۹۵ ق.م) معامله شخصی که اهلیت نداشته باشد. (ماده ۲۱۲ ق.م) یا معامله با قصد فرار از دین. (ماده ۲۱۸ ق.م)	(مؤلف) معامله اسعاری – به معامله ارزی رجوع شود.
معامله اضطراری – معامله ناچاری. معامله‌ای که در یک شرایط خاص انجام شود، مثل معامله شخص بیمار در حال موت.	معامله اضطراری – معامله ناچاری. معامله‌ای که در یک شرایط خاص انجام شود، مثل معامله شخص بیمار در حال موت.
عقدی که موضوع آن مال غیرمنقول بوده و به عنوان وثیقه دین یا حسن انجام تعهد در اختیار قانونی بستانکار قرار داده شود تا تحت شرایط قانونی در صورت امتناع مدیون از پرداخت دین از محل آن وثیقه طلب خود را تأمین کند. (ترمینولوژی حقوق)	اگر کسی در نتیجه اضطرار اقدام به معامله کند مکره محسوب نشده و معامله اضطراری معتبر خواهد بود. (ماده ۲۰۶ ق.م).
نوعی معامله است که مورد آن	معامله اقساطی – معاملاتی که

<p>وثيقه داده می شود ولی عقود ديگري هم وجود دارد که به موجب آن مالي به وثيقه داده می شود. (ترمينولوژي حقوق)]]</p> <p>معامله زنان – (جزا) بحتمی که به موجب آن شخصی برای ارضاء شهوت دیگران را وادار کند (یا استخدام کند به منظور عیش و شهوت‌رانی) زن و پسر بالغ را از طریق تقلب یا اجباری.</p> <p>(ماده ۳۳۴ قانون جزای فرانسه – در قانون ایران، پروتکل اصلاحی توافق بین‌المللی مربوط به جلوگیری از انتشار نشریات مُنافی عفت مصوب (از ترمینولوژي حقوق).</p> <p>معامله صوري – معامله‌ای است که طرفین قصد جدی برای به وجود آوردن آثار حقوقی آن معامله را نداشته باشند مانند بيع شرطهای سابق (قبل از وضع مدلول ماده ۳۴ ق.ث.) که صورتاً بيع بود و در معنی وسیله‌ای برای استقراض و اخذ ربح نامشروع محسوب می‌شد. (ماده ۴۲۶</p>	<p>مال غيرمنقول است و به عنوان وثيقه دين در اختيار بستانکار قرار داده می شود که در صورت خودداری بدھكار از پرداخت بدھي برابر قانون از محل آن طلب بستانکار تأمین مي گردد. (مؤلف)</p> <p>معامله تجارتي – كليه عمليات (اعم از عقود و ايقاعات و غير آنها) که به قصد سود بردن صورت گيرد معاملات تجارتي محسوب است.</p> <p>هرچند که معامله‌کننده تاجر نباشد و فقط يك بار يا دو بار چنین معامله‌ای صورت داده باشد. (ترمينولوژي حقوق)</p> <p>معامله ربوی – (فقه) معامله‌ای که در آن ربا واقع شده باشد خواه بيع باشد خواه قرض. (ترمينولوژي حقوق)</p> <p>معامله رهنی – عقد رهن را گويند. رجوع شود به کلمه رهن؛ رهن اخص از معاملات وثيقه‌اي است زира به موجب عقد رهن مالي به</p>
--	--

الکلی، گوشت خوک، آلات حرام (قمار)، اسلحه به دشمنان و غیره. (رساله نوین مجلد ۲ ص ۲۳۲).

مُعاوِله نَقْدِي – فروش جنس و کالا بدون شرط و تعیین مُدت. نوعی مُعاوِله که پس از تحویل جنس فروشنده می‌تواند پول آن را از خریدار مطالبه کند. معامله غیر نسیه.

مُعاوِله مَحَابَاتِي – محابات در لفت به معنی یاری و کمک و چیزی را تخصیص دادن و تمایل و گرایش به طرف چیزی یا امری و مساهله و مسامحه (به معنی آسان گرفتن امور و گذشت کردن و رفع مُضايقه از

چیزی) را گویند. در اصطلاح معامله محاباتی دارای ارکان و عناصر ذیل است:

الف: معامله باید معوض باشد.

ب: تعادل بین عوض و معوض به کلی به هم خورده باشد.

ج: طرفین، عالم به بهم خورددگی تعادل مزبور باشند.

(از ترمینولوژی حقوق).

قانون تجارت) (از ترمینولوژی حقوق) || معامله‌ای که ظاهر و باطن آن یکی نباشد. (مؤلف).

مُعاوِله فَضْولِي – (بيع). فروختن متابع و ملک دیگری بلاستردادی او. (آنندراج) (از لغتنامه دهخدا) معامله‌ای است که کسی بدون داشتن سمت نمایندگی برای دیگری انجام می‌دهد. کسی که بدون سمت معامله می‌کند فضول، و کسی که طرف معامله می‌باشد اصیل و دیگری را غیر گویند. (حقوق مدنی دکتر سیدحسن امامی – مجلد ۱، ص ۲۹۸).

مُعاوِله نِسْيِيَه – نوعی دادوستد و خرید و فروش که برای پرداخت بهای مورد معامله مُدتی معین شده باشد. معامله غیرنقدي.

مُعَالِمات حَرَام – معاملاتی است که موجب ضرر و زیان فرد و برخلاف مصالح مردم و اجتماع است. مثل: خرید و فروش مشروبات

<p>نگرداند. (آیه ۳۷ سوره نور).</p> <p>وی بسا کس رفته تا هند و هری او ندیده جز مگر بیع و شری (مولوی)</p> <p>بیعانه – پول کمی که در هنگام خرید متعای دهنده تا پس از تحويل گرفتن متعای مابقی پول را بدهند.</p> <p>(ناظم الاطباء) قسمتی از بهای شیئی است که قبلًا از برای استحکام معامله ادا می‌شود. (قاموس کتاب مقدس) (لغت‌نامه دهخدا)</p> <p>بیع بات _ معامله‌ای که در آن اختیار فسخ نباشد. (لغت‌نامه دهخدا).</p> <p>بیع الشلجه _ تلجه به ستم بر کاری داشتن (دستور الاخوان)</p> <p>بیع صوری و ظاهری که به منظور دفع شر ظالم، انجام می‌شود، و به عبارت دیگر، بیع تلجه، آنجایی است که شخص از خطر ظالم بر مال خویش بیم دارد و برای رهایی از شر وی، با شخص دیگری تبانی می‌کند تا مال را به ظاهر از وی بخرد، و</p>	<p>هرگاه تاجر بعد از توقف، هر صلح محباباتی یا هبه و به طور کلی هر نقل و انتقال بلاعوض اعم از اینکه راجع به منقول یا غیرمنقول باشد بنماید باطل و بلااثر خواهد بود. (بند ۱ از ماده ۴۲۳ ق. تجارت ۱۳۱۱ با اصلاحات بعدی).</p> <p>بیع – خرید و فروش. خریدن و فروختن. (مُنْتَهِي الْأَرْبَ</p> <p>بر سر بازار عشق آزاد نتوان آمدن بنده بـد بودن و در بیع جانان آمدن (خاقانی)</p> <p>(لغت‌نامه دهخدا)</p> <p>– بیع عبارت است از تمليک عین به عوض معلوم. (ماده ۳۳۸ ق.م.)</p> <p>بیع و شرا (شراء) – خرید و فروشن. دادوستد. بد و بستان ستد و داد. (لغت‌نامه دهخدا).</p> <p>رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله _ پاک مردانی که هیچ کسب و تجارت آنان را از یاد خدا غافل</p>
--	---

بیع واجب می‌گردد. (جابری)	غرض آنان، بیع واقعی و حقیقی
بیع الحصاة از بیع‌های دوره جاهلیت	نیست. (جابری).
بود. (همان فرهنگ)	(فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی)
بیع الخيار – بیعی که در آن، خیار فسخ، برای یکی از مُتبایعین، شرط گردد، مانند اینکه بگوید، این لباس یا این خانه را به تو می‌فروشم، به شرط آنکه تا سه روز اختیار فسخ معامله را داشته باشم. (مسکاسب انصاری، ص ۲۲۹) (همان فرهنگ)	بیع الحاضر للبادی – بادی. بیابانی. (دستور الاخون) معنی این اصطلاح این است که غریبی از بادیه به شهر باید تا کالای خود را به قیمت روز بفروشد، اما شهری به او بگوید که کالا را نزد من بگذار تا آن را بیشتر برایت بفروشم، این نوع بیع، از بیع‌های دوره جاهلیت بوده است. (تاریخ العرب، ج ۸ ص ۱۸۰) (همان فرهنگ)
بیع الرجع – از بیع‌های دوره جاهلیت بوده است آن است که با قیمت حیوان نر، ماده آن را بخرند.	
(تاریخ العرب، ج ۸ ص ۱۸۰) (همان فرهنگ)	
بیع الحصاة – بدین معنی است که بایع گوید این سنگ را پرتاب کن، به هر یک از پارچه‌های موجود، مثلآ، خورد، مال تو باشد به فلان مبلغ، یا بگوید سنگ را پرتاب کن به هر جای این قطعه زمین که رسد تا آنجا از آن تو باشد، به فلان مبلغ، یا بگوید هرگاه سنگ از دست من رها شد،	
بیع الغربون – غرض از بیع الغربون این است که شخص، متعاعی را بخرد و مبلغی را به بایع بپردازد که اگر متعاع، مورد پسند و مطبوع وی بود، آن مبلغ از ثمن محسوب گردد، و اگر نه، هبه و مال بایع باشد.	
(جابری) (همان فرهنگ)	

بَيْعُ الْغَرْرِ – کلمه غرر به معنی خطر، و در معرض هلاک افتادن است. (لسان العرب) چیزی که ظاهرش محبوب، و باطنش مکروه باشد. (القواعد شهیداول، ص ۲۵۳)

از بیعهای دوره جاهلیت بوده است. در این بیع، طرفین معامله، از حقیقت آن اطلاعی ندارند. و نسبت به ثمن و مثمن و مدت و سلامت آن آگاهی ندارند، مانند فروش ماهی در آب و کبوتر در آسمان و برده فراری. (تاریخ العرب، ج ۸، ص ۱۸۱) (همان فرهنگ).

بَيْعُ الْمَجْرِ – از بیعهای دوره جاهلیت بوده است، و آن خریدن شتر است یا آنچه در رحم گوسفند یا ناقه است، یا آنکه خریدن آنچه که در رحم حیوان است (تاریخ العرب ج ۸ ص ۱۷۹) (همان فرهنگ)

بَيْعُ الْمَحَاضِرِ – یکی از انواع بیعهای دوره جاهلیت بوده است، و آن فروختن شمره است قبل از

بَيْعُ الْعَيْنَةِ – عبارت است از اینکه شخص، متأمی را به بهای مدت دار بفروشد و سپس آن را بخرد، به مبلغی کمتر از قیمت اول، مثل اینکه یک دست لباس را به مبلغ دویست تومان بفروشد به طور نسیه و سپس آن را از مشتری، به مبلغ صد و پنجاه تومان بخرد و پس مزبور را نقداً بپردازد، و یا اینکه متأمی را از شخصی به مبلغی معین بخرد و قبض نماید و سپس آن را به طالب عینه، به طور نسیه بفروشد، و طالب عینه، آن را قبض نماید و سپس به بایع اول بفروشد، به کمتر از ثمن اول، به طور نقد. (حدائق الناظر، ج ۵، ص ۲۱۶) (همان فرهنگ)

بَيْعُ الْقَدَّوِيِّ – از بیعهای دوره جاهلیت بوده است و آن خریدن نتاجهای میش است در یک سال، یا خرید آنچه در رحم باشد. و بعضی آن را اختصاص به گوسفند داده‌اند. (تاریخ العرب ج ۸ ص ۱۷۹) (همان فرهنگ)

آن را بشنود، بر آن بیفزاید، یا آنکه قیمت را بالا ببرد تا مردم از خریدن آن، متوجه به خرید کالای دیگری شوند. (شرح قاموس) (همان فرهنگ)
بیع الوفا – به بیع التلجه رجوع شود.

بیع باطل – بیعی که از نظر ارکان و لوازم و شرایط و عوارضش، مشروع نباشد. (کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ)

بیع بالرقم – آن است که فروشنده بگوید این جامه را به رقمی که بر آن است فروختم، و اگر مُشتري بی‌آنکه مقدار آن را بداند، قبول کند، فاسد است اما اگر مقدار آن را در مجلس و یا قبل از مجلس بیع بداند، به اتفاق آرا، بیع جائز می‌گردد. (تعريفات) (همان فرهنگ)

بیع تولیه – تولیه روی به چیزی آوردن و پشت گردانیدن (دستورالاخوان)

رسیدن آن. (تاریخ العرب، جلد ۸، ص ۱۷۸) (همان فرهنگ)

بیع المحاقلة – بیع گندم است در سُنبله، در مقابل گندمی درو شده که کیل آنها تخميناً یکی باشد. (کشاف اصطلاحات الفنون) (لغت‌نامه

(دهخدا))

بیع المرابحة – بیعی است که فروشنده قیمت خریداری شده را به مشتری اطلاع دهد و بگوید که فلان مقدار بیشتر از آن خواهد فروخت. (شرح لمعه) (فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی)

بیع المزانبه – فروش خرما بر روی نخل، در مقابل خرمای چیده شده‌ای که تخميناً کیل آنها یکی باشد، (کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ).

بیع النجش – این بیع، آن چنان بود که شخص با تبانی، قیمت کالا را بالا ببرد، در حالی که قصد خرید آن را نداشته باشد و دیگری چون قیمت

هرگاه بایع، در مدت معینی، تمام مثل ثمن را به مشتری رد کند، خیار فسخ معامله را نسبت به تمام مبیع داشته باشد، و همچنین می‌توانند

شرط کنند که هرگاه بعض ثمن را در کرد، خیار فسخ معامله را نسبت به تمام یا بعض مبیع داشته باشد در هر حال، حق خیار تابع قرارداد متعاملین خواهد بود و هرگاه نسبت به ثمن قید تمام یا بعض نشده باشد، خیار ثابت نخواهد بود مگر با رد تمام ثمن.

(ماده ۴۵۸ ق.م) (فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی)

بیع صحیح – بیعی که از نظر ارکان و لوازم و شرایط و عوارضش، مشروع است. (کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ)

بیع صرف – و آن فروختن پول است به پول، یعنی طلا و نقره مسکوک که جاری در معاملات است، و شرط شده است در صحت چنین مبایعه، زیاده بر شروطی که در ربوبات است. قبض کردن طرفین در

بیعی است که فروشنده، جنس را به همان مقدار که خریده است، بدون سود و یا زیان بفروشد. (شرح لمعه) (همان فرهنگ)

بیع حبل الحبله – یکی از بیع‌های دوره جاهلیت بوده است، و آن، خرید و فروش یچه در شکم ناقه است (تاریخ العرب، ج ۱، ص ۲۵۵) (همان فرهنگ)

بیع دین به دین – به بیع کالی به کالی رجوع شود.

بیع سلف – بیع سلم. در فقه بیعی که بهای جنس (مبیع) از پیش پرداخته شود و تحويل جنس پس از موعدی که در عقد مقرر شده است صورت گیرد. در مقابل آن بیع نسیه است که جنس نقد است و بها پس از مدتی پرداخت شود. (دایرة المعارف فارسی) (لغتنامه دهخدا) به سلف رجوع شود.

بیع شرط – در عقد بیع، متعاملین می‌توانند شرط نمایند که

است که یک طرف مغایب شده و خیار غبن پیدا می‌شود و حال اینکه در بیع مُحاباتی خیار غبن مورد پیدا نمی‌کند. (ترمینولوژی حقوق).

بَيْع مَشَاوِمَةٌ – بیعی است که مُشتري و فروشنده بر آن توافق نمایند و مُعترض بهای آن نشوند (یعنی، فروشنده به مُشتري، قیمت خریداری شده را نگوید)، خواه، مُشتري مُطلع باشد یا نباشد. (شرح لمعه)

(فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی)

بَيْع مَضَامِينَ – بیع چیزی که از ضلبل نر است. (اقرب الموارد). فروختن جنین‌هایی است که در شکم ماده قرار دارد. (شرح زرقانی) (همان فرهنگ).

بَيْع مُطْلَقٍ – یکی از انواع بیع است به اعتبار مبیع و همان بیع معروف و متداول است که کالا در مقابل ثمن باشد (کشاف اصطلاحات

مجلس عقد. (شرایع الاسلام، ج ۱، ص ۱۸۳) (همان فرهنگ).

بَيْع فَاسِدٍ – بیعی که اصل آن، مشروع، ولی شرایط آن، نامشروع باشد. (کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ)

بَيْع فَضْلَىٰ – فروختن متابع و ملک دیگری، بدون استرضای او. (لغت‌نامه دهخدا).

بَيْع كَالِيٰ بِهِ كَالِيٰ – بیعی که در آن، ثمن و مُشمن، هر دو مُدت‌دار باشد. (شرح لمعه، ج ۱، ص ۲۹۳) (فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی).

بَيْع مُحَابَاتِيٍّ – بیع به کمتر از ثمن‌المثل را که عالماً عامداً صورت گرفته باشد گویند معمولاً بین خویشاوندان و دوستان نزدیک واقع می‌شود مانند اینکه خانه‌ای را که دویست هزار تومان می‌ارزد به دو هزار تومان بفروشنند. اگر عالماً عامداً نباشد بیع مُحاباتی نیست. بلکه بیعی

الفنون) (همان فرهنگ).	جاهلیت که هرگاه مشتری، پس از بهاگذاری، کالا را لمس می نمود، بیع لازم می گردید.
ایجاب و قبول آن لفظی نباشد. معاطات ممکن است از طرفین معامله یا یک طرف باشد. (ترمینولوژی حقوق).	۲ _ آنکه مشتری کالایی را در تاریکی لمس کند. (بدون مشاهده) و خریداری نماید. مشروط بر اینکه پس از مشاهده آن، خیار فسخ نداشته باشد
است به اعتبار مبیع آن، و آن فروش کالا به کالاست. (کشاف اصطلاحات الفنون) (فرهنگ لغات و اصطلاحات اقتصاد اسلامی)	۳ _ بیعی که در جاهلیت اگر مشتری جنسی را لمس می کرد بیع لازم می گردید. (کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ)
آن مشروع باشد، اما مجاور آن، یکی از افعال قبیح باشد، آن بیع، مکروه است. مانند: بیع هنگام اذان نماز برای جموعه، به طوری که سعی به نماز، فوت گردد.	بیع مواضعه _ بیع مواضعه یا وضیعه، بیعی است که فروشنده جنس را کمتر از آنچه خریداری کرده است، بفروشد، به شرط اخبار به رأس المال (شرح لمعه) (همان فرهنگ).
(کشاف اصطلاحات الفنون) (همان فرهنگ)	بیع ناجز به ناجز _ یعنی بیع دست به دست، یکی از بیعهای دوره جاهلیت بوده است. (تاریخ العرب، ج، ۸، ص ۱۷۷) (همان فرهنگ).
سه نوع بوده است: ۱ _ بیعی بوده است در عهد	بیع ملامسه _ بیع ملامسه بر

مُثمن، هر دو حال یا نقد باشد.

(مکاسب انصاری، ص ۳۰۳) (همان

فرهنگ)

بَيْع وَضِيْعَه — بَيْع مَوَاضِعَه.

بَيْع نَامَه. — سَنْد بَيْع، قِبَالَه

خَرْيَد وَفَرْوَش، سَنْد مَعَالِمَه.

بَيْع نَسِيَّه — آن است که مَبِيع

نَقْد وَحَال، وَثَمَن مَدْتَدَار باشد

(مکاسب انصاری ص ۳۰۳) (همان

فرهنگ)

بَيْع نَسِيَّه بِه نَسِيَّه — بَيْع كَالَى

بِه كَالَى.

بَيْع نَقْد — آن است که ثَمَن و

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی